

یکشنبه 10 آذر 1398 - 3 ربیع الثاني 1441 - 1 دسامبر 2019

لغو قرارداد دارسی مربوط به نفت جنوب توسط ایران (1311 ش)

لغو قرارداد دارسی مربوط به نفت جنوب توسط ایران (1311 ش)، در سال 1280 ش (1901 م) ویلیام دارسی، سرمایه‌دار انگلیسی، موفق به کسب امتیاز بهره‌برداری و لوله‌کشی نفت و قیر در سراسر ایران، به غیر از شمال و شرق کشور، به مدت شصت سال گردید. صاحب امتیاز، در تمام مدت قرارداد، از پرداخت مالیات، عوارض و حقوق گمرکی برای کلیه اراضی، ماشین آلات و وسایل و مواد لازمی که وارد کشور می‌کرد معاف شده بود. فعالیت‌های دارسی سرانجام پس از هفت سال منجر به دسترسی به چاه نفت عظیم مسجد سلیمان گردید و سود فراوانی نصیب صاحب امتیاز شد. پس از گذشت بیش از سی سال از انعقاد قرارداد، دولت ایران که مکرراً این امتیاز هنگفت را به ضرر مصالح منافع ایران اعلام کرده بود، آن را لغو کرد و خشم شرکت دارسی را برانگیخت. پس از لغو قرارداد دارسی، انگلستان شکایتی علیه ایران به جامعه ملل ارسال کرد و پس از منازعات بسیار، سرانجام قرارداد 1933 به جای دارسی به امضا رسید. این قرارداد هرچند به وسعت دارسی نبود ولی به نظر اکثر کارشناسان، دارای معایبی به مراتب بیش از محاسن بود. معایب قرارداد 1933، اختلافاتی را بین ایران و شرکت نفت انگلیس به وجود آورد که در نهایت منجر به تنظیم قرارداد الحاقی گس - گلشائیان گردید. انگلستان تا سال‌ها بعد نیز بر نفت ایران خیمه زده بود تا این که با تصویب ملی شدن صنعت نفت، در 29 اسفند 1329، دست این استعمار پیر از این منبع خدادادی کوتاه شد.

شهادت عالم نسته و مخاهد آیت‌الله "سید حسین مدرس" به دبستر "ضاحان" (1316 ش)، آیت‌الله سیدحسین مدرس در حدود سال 1249 ش در قریه "سرابه کچو" از توابع زواره اردستان در استان اصفهان دیده به جهان گشود. سیدحسین در 14 سالگی به اصفهان عزیمت کرد و ده سال تمام در آنجا به بحث و تحقیق پرداخت. وی در سال 1272 ش به نجف اشرف هجرت نمود و به مدت هفت سال از محضر حضرات آیات علامه سیدمحمدکاظم یزدی، آخوند خراسانی و نیز میرزای بزرگ شیرازی استفاده نمود و به درجات بالایی علمی دست یافت. سید حسن پس از اخذ اجازه اجتهاد، به اصفهان بازگشت و به تدریس فقه و اصول مشغول گردید. وی همزمان با اوج‌گیری نهضت مشروطه در ایران، وارد صحنه سیاست شد و از طرف علما و مراجع شیعه به عنوان مجتهد طراز اول کشور برای نظارت بر قوانین مجلس شورای ملی انتخاب گردید. مدرس در سال 1290 ش، امور رسیدگی به مدرسه عالی سپهسالار (شهید مطهری) را به عهده گرفت و مشغول تدریس در این مدرسه گردید. در دوره‌های بعد، مبارزات مدرس، شکل دیگری به خود گرفت و او بارها با در نظر گرفتن منافع ملت با صاحبان قدرت، مخالفت ورزید که تحصن در حرم حضرت عبدالعظیم (ع) در اعتراض به دولت صمصام‌الدوله؛ السلطنه بختیاری، مخالفت با قرارداد استعماری 1919 م و ثوق‌الدوله، اعتراض به کودتای انگلیسی رضاحان و نیز جمهوریت رضاحانی از آن جمله‌اند. با به قدرت رسیدن رضاحان، سیدحسین مدرس به عنوان دشمن شماره یک وی در مجلس، نسبت به زورمداری‌ها و قدرت‌ورزی‌های رضاحان مطرح شد و بر اثر سوء تدبیر سردار سپه، طرح استیضاح رضاحان را به تصویب رساند. در این میان رضاحان مترصد فرصتی بود که بتواند این روحانی آگاه و عالم را از سر راه خود بردارد. رضاحان پس از به دست گرفتن سلطنت و پس از آن که نقشه ترور مدرس را ناکام دید، او را در شانزدهم مهر 1307 دستگیر و به خوف و پس از مدتی به کاشمر از توابع خراسان تبعید نمود و پس از ده سال تبعید، مأموران شاه، وی را مسموم و سپس در دهم آذر 1316 ش در 67 سالگی، در حال نماز خفه کردند. قیام مدرس، نخستین جرقه نهضت ضد استبدادی و آخرین آن نبود. مدرس، مظهر مقاومت ملت و آن عده از نمایندگان مردم بود که به رمز توطئه و عمق فاجعه پی برده و معتقد به چاره کار قبل از وقوع حادثه بودند. قیام و مقاومت نستوه و حماسه‌آفرین مدرس در آن شرایط و جو اختناق و ارباب، گرچه در لابلای حوادث مشروطیت به عنوان یک جریان فرعی مطرح شده است، ولی در مطالعه تاریخ نهضت‌های اسلامی، عنوان و جایگاه مستقل و درخشانی دارد. اندیشه‌های سیاسی مدرس را نه به عنوان یک اعتراض تاریخی بر یک جریان انحرافی، بلکه به صورت یک جریان و نهضت در ارائه تفکر درست و مایه‌دار سیاسی و انقلابی اسلام، و تجدید حیات سیاسی، باید تلقی نمود.

اعلام لغو مصومه انجمن‌های آیت‌الله و ولایت، در نامه‌ها به درخواست امام خمینی (ره) (1341 ش)، با اعلام تصویب لایحه انجمن ایالتی و ولایتی، علما و مراجع که پی به ماهیت اصلی این طرح برده بودند، دست به افشای آن زدند. حضرت امام خمینی (ره) نیز با تعطیل درس‌های خود، خواستار لغو این مصوبه شدند. سرانجام علما تهدید کردند که اگر دولت، تصویب نامه جدید را لغو نکند، مردم اقدامات شدیدتری خواهند کرد. به دنبال این تهدید، هیئت دولت در یک نشست طولانی، تصویب نامه مورخ 16 مهرماه 1341، مبنی بر حذف قسم به قرآن برای نمایندگان، حذف قید اسلام برای انتخاب شوندگان و حق رای برای بانوان در انجمن‌های ایالتی و ولایتی را لغو کرد. پس از جلسه دولت، نتیجه آن در هشتم آذرماه به اطلاع علما رسید. این اقدام که در اثر فشار علما به دولت بود، موجی از خوشحالی را در میان مردم به وجود آورد، اما حضرت امام، اطلاع رسانی خصوصی را کافی ندانسته، خواستار اعلام

، حلت "مبدأ اهل القاسم کلانتی" فقیه و اصله (1292 ق)، میرزا ابوالقاسم بن حاج محمدعلی؛ بن حاج هادی در تهران به دنیا آمد. وی نوری الاصل و از علمای قرن سیزدهم هجری است. شهرت وی به کلانتری به جهت انتساب به دایی خود محمودخان کلانتر بوده است. ایشان پس از شاگردی نزد سیدابراهیم و شیخ مرتضی انصاری به تهران بازگشت و با اجازه؛ و شیخ اجتهاد شیخ انصاری، به مدت هفت سال در مدرسه؛ و فخریه؛ و تهران به تدریس فقه و اصول مشغول شد. وی درباره؛ و موضوعات مختلفی از جمله: اجتهاد و تقلید، اجاره، حُسن و قبح شرعی و عقلی، رهن، زکات و... تألیفاتی دارد. آیت؛ و الله کلانتری پس از وفات، در جوار حضرت عبدالعظیم حسنی در ری به خاک سپرده شد.

فهرستی اتحادیه کشته‌های اروپایی موسسه به اتحاد مقدس، (1825م) اتحادیه تاریخی کشورهای اروپایی یا اتحاد مقدس در 26 سپتامبر سال 1825م به دنبال سقوط ناپلئون و تشکیل کنگره وین، بین امپراتوری؛ و روسیه، اتریش و پادشاهی پروس به امضا رسید و به موجب آن، این دولت؛ و موافقت کردند که در کشورهای تحت حکومت خود و در روابط بین؛ و الملل بر اساس آیین مسیحیت رفتار کنند. در واقع، اصل سند در دفاع از صلح و عدالت بود. پس از چندی، بسیاری از دولت؛ و اروپایی نیز این موافقت نامه را امضا کردند. اصول کلی مورد توافق در اتحاد مقدس بعدها جهت فرونشاندن انقلاب؛ و ملی و جنبش؛ و آزادی خواهی مردم اروپا و سایر کشورهای تحت سلطه استعمارگران، به کار گرفته شد. این اتحاد در اول دسامبر 1825م با خروج روسیه تزاری از هم فرو پاشید. اگرچه اصول مورد توافق نیز خالی از ابهام نبود. با این حال انقلاب؛ و اروپا به صورت عملی این اتحاد را خاتمه بخشید.

ایده سرنام عبارت (به انگلیسی: AIDS یا Acquired immune deficiency syndrome) به معنی نشانگان نقص ایمنی اکتسابی است. ایدز یک بیماری پیشرونده و قابل پیشگیری است، این بیماری حاصل تکثیر ویروسی به نام اچ آی وی در بدن میزبان است که باعث تخریب جدی دستگاه ایمنی بدن (معروف به نقص ایمنی یا کمبود ایمنی) انسان می گردد که خود زمینه ساز بروز عفونت های موسوم به فرصت طلب است که یک بدن سالم عموماً قادر به مبارزه با آنهاست و در نهایت پیشرفت همین عفونت ها منجر به مرگ بیمار می گردد به طوری که بیماری سل عامل اصلی مرگ و میر در میان مبتلایان به ایدز در سراسر جهان است. در سال ۱۹۸۱ هشت مورد وخیم از ابتلا به بیماری کاپوسی سارکوما یکی از انواع خوش خیم تر سرطان که معمولاً در میان افراد سالمند شایع است، در میان مردان همجنسگرای نیویورک گزارش شد. تقریباً هم زمان با این موارد، شمار مبتلایان به یک عفونت ریوی نادر در کالیفرنیا و نیویورک بالا رفت. با این که در آن زمان عامل شیوع ناگهانی این دو بیماری مشخص نشده بود، اما معمولاً از این دو واقعه پزشکی به عنوان آغاز ایدز یاد می کنند. در طی یک سال این بیماری بدون نام، گسترش زیادی داشت تا سرانجام در ۱۹۸۲ آن را ایدز نامیدند. از سال ۱۹۸۸ به منظور افزایش بودجه ها و همچنین برای بهبود آگاهی، آموزش و مبارزه با تبیض ها اول دسامبر هر سال (۱۰ آذر) به عنوان روز جهانی ایدز معین شده است و هر سال برای این روز شعاری نیز در نظر گرفته می شود. ایدز پدیده ای پزشکی-بهداشتی است که ابعاد اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی آن بسیار گسترده است. در سال ۱۹۹۶ سازمان ملل متحد ایدز را نه تنها به عنوان یک مشکل سلامتی مورد توجه قرار داد بلکه آن را یک مسئله بر سر راه پیشرفت بشری برشمرد. همچنین در سند استراتژی امنیت ملی ایالات متحده آمریکا (۲۰۰۲) این کشور خود را متعهد به هدایت جهان برای کاهش تلفات هولناک اچ.آی.وی/ایدز دانسته است. بیش از ۹۰ درصد موارد ابتلاء مربوط به کشورهای جهان سوم و در حال توسعه است.

همگانی آن توسط رسانه؛ و گروهی شدند. سرانجام با فشار پی؛ و گیر روحانیت، دولت، تسلیم شد و لغو این مصوبه را در 10 آذرماه 1341ش در روزنامه؛ و اعلام کرد. این حرکت توانست اولین پیروزی نهضت نوپای اسلامی را به دنبال آورد و جامعه را به سمت طاغوت؛ و ستیزی سوق دهد. دستاورد نخستین گام قیام و مبارزه امام با رژیم شاه را می؛ و توان در چند مورد مطرح کرد. گسترش بیداری و آگاهی در میان قشرهای وسیعی از مردم مسلمان در زمینه مسائل سیاسی کشور؛ و افشاگری و نمایاندن ماهیت رژیم ضداسلامی شاه؛ توجه دادن مردم به خطرهای ناشی از وابستگی رژیم به قدرت؛ و های جهانخوار؛ هشدار در زمینه خطر پنهانی صهیونیسم؛ ایجاد امید به پیروزی و شکستن افسانه قدرت شاه و ساواک؛ کشاندن مردم به صحنه سیاسی کشور و حضور توأم با هشیاری مردم در مسائل جاری و از بین بردن حالت بی؛ و تفاوتی نسبت به مسائل سرنوشت ساز؛ و ایجاد وحدت کلمه در بین مردم.